

steriet har billiget det. Deraf kan altsaa In-
tet uledes for det Tilfælde, hvor Loven ud-
trykkelig bestemmer, at Overenskomst først skal
finde Sted. Naar den ærede Landstings-
mand har tilraadet, at hele Paragraphen skal
udgaae, saa har han foreslaaet Thinget ogsaa
at forandre den Afstemning, hvor det med 25
Stemmer imod 12 har vedtaget, at der kan an-
sættes Vægtene.

Willing: Med Hensyn til, hvad den
ærede Ordfører udtalte, nemlig at han vilde
henlede min Opmærksomhed paa, at Sogne-
forstanderskabet ikke udelukkes fra at kunne
gjøre Indstilling om Ansættelse af Skorsteens-
feiere, da har jeg ikke overseet det; men For-
skjellen mellem Lovforslaget og mit Forslag er,
at, imedens jeg ønskede, at Initiativet ene og
alene skal kunne tages af Sogneforstanderskabet,
kan Amtsrådet nu ogsaa tage det. Med Hen-
syn til den sidste ærede Talers Ytringer maa
jeg anføre, at jeg ingenlunde troer at have
forverlet Ansættelsen af faste Skorsteensfeiere
med Skorsteensfeiertvang, thi skal der ansættes
Skorsteensfeiere, bliver der aabenbart en Tvang
for mange Beboere. Saavidt jeg har opfattet
den ærede Taler, er jeg enig med ham, saa-
ledes at jeg ikke skal have Noget imod Para-
graphen, hvis den var affattet saa klar, at der
tydelig stod, at hvo der ikke vilde benytte de
faste Skorsteensfeiere, kunde lade være; men
jeg gaaer ud fra, at naar der bliver ansat faste
Bestillingsmænd, skal der ogsaa fastsættes Be-
taling for dem, og saa vil man mulig komme
dertil, at denne Løn bliver taget ud af Com-
munens Kasse, hvilket vil gaae ud over samt-
lige Beboere. Derfor troer jeg ikke, at Be-
stemmelsen i Loven er tydelig nok. Hertil skal
jeg foreløbig indskrænke mig.

Nørgaard: Jeg har ikke forlangt Or-
det for at understøtte det subsidiaire Forslag af
min ærede Sidemand (Willing), thi jeg lægger
ikke stor Vægt paa, om det vedtages eller ikke.
Jeg frygter heller ikke saameget den Bestem-
melse i Forslaget, som omtaler Skorsteensfeiere,
skjøndt jeg ikke troer, at det er absolut nød-
vendigt at have en saadan Bestemmelse. Jeg
forlangte navnlig Ordet nærmest i Anledning

af det principale Forslag, som gaaer ud paa,
at hele Paragraphen skal udgaae. Det er det
sidste Punkt, jeg er imod, som fastsætter, at naar
idetmindste $\frac{3}{4}$ af en samlet Byes Gaard- og
Huusbesiddere ønske Saadant, kan Amtsrådet,
efter Overenskomst med vedkommende Sogne-
forstanderskab, tage Beslutning om Ansættelse
af en Vægt for hele Byen. Jeg kan ikke
nægte, at det har forekommet mig meget ubil-
ligt, at $\frac{3}{4}$ kunde lægge en Udgift paa hele Byen,
og saa paa dem, der ikke kunne drage synderlig
Nytte deraf. Ved at læse dette har jeg faaet
det Indtryk, at man ogsaa her absolut drager
Udbytterne med ind under Bestemmelsen. Der
tales vel om en samlet Byes Gaard- og Huus-
besiddere, men naar man længere nede i samme
Punktum siger „hele Byen“, ligger deri ogsaa
efter min Mening alle Udbyttene uden Hensyn
til Afstanden, naar de ellers høre til Byen.
Jeg skal ikke nægte, at jeg har Betæneligheder
derved, og skal derfor ikke være utilbøjelig til
at stemme for det principale Forslag, som her
er stillet, og som gaaer ud paa, at Paragra-
phen bortfalder.

Ordføreren: Jeg skal til den sidste ærede
Talers Ytringer bemærke, at Meningen af
den sidste Passus af § 22, der kom ind
ved anden Behandling efter Forslag af Ud-
valget, ingenlunde er, at Udbyttene skulle
mod deres Villie kunne drages ind under Be-
stemmelsen, og Fleertallet i Udvalget har væ-
ret af den Mening, at det var tilstrækkeligt
klart af selve den Maade, hvorpaa Stykket er
affattet. Det hedder nemlig, at naar idet-
mindste $\frac{3}{4}$ af en samlet Byes Gaard- og
Huusbesiddere ønske Saadant, kan der tages
Beslutning om Ansættelse af en Vægt for
hele Byen. Udtrykket „hele Byen“ have vi an-
taget ligefrem og naturligt kun viser tilbage til
det Begreb af By, der er udtrykt i Begyndel-
sen, nemlig: „samlet By.“ I Udvalget har
det mellem anden og tredje Behandling været
under Overveelse, hvorvidt der behøvedes no-
gen Forklaring, navnlig foranlediget ved Be-
mærkninger af det ærede Medlem, der udgjør
Mindretallet, og Spørgsmaalet gik da navnlig
ud paa, om der til tredje Behandling burde
gjøres Forslag om, at der istedetfor „hele